

L'estudi de l'articulisme de Tomàs Garcés mostra la magnitud de la seva tasca periodística

Tomàs Garcés (Barcelona, 1901-1993) va ser, considerava Pla, un gran poeta, però també un dels periodistes més destacats i importants dels anys vint i trenta. El seu periodisme, va escriure Pla, era molt bo. Tot el que donà llavors a aquest ofici "té un to perfectament mantingut, és ordenat i clar, està perfectament escrit". L'efecte positiu dels seus escrits va ser "sorprenent", perquè escrivia d'una manera clara i senzilla, sense la mínima caiguda en la "trivialitat vulgar, ni en l'obscuritat genialoide".

Tot i que s'ha estudiat la figura de Garcés a través de biografies, articles i monografies, mai ningú havia recordat i analitzat amb detall la seva tasca periodística, potser perquè l'autor n'havia seleccionat una part a l'hora de preparar els seus reculls. Però també perquè els filòlegs s'han interessat més pel poeta. Calia estudiar l'articulisme de Garcés i això és el que ha fet Valentí Soler amb el llibre *Tomàs Garcés: periodisme i crítica*, que ha editat l'Abadia de Montserrat.

El primer paper imprès de Tomàs Garcés és una prosa lírica apareguda a la *Revista de Vich* l'abril de 1919. I el darrer, un article dedicat al també poeta Jaume Agelet i Garriga publicat a *Serra d'Or* l'any 1981. En total, 1.103, tots ells reportats a l'apèndix bibliogràfic.

La gran contribució de Garcés al periodisme la farà ben aviat, amb la promoció de la revista *Mar Vella*, impresa al barri barcelonès de la Barceloneta. Aquí s'enfilava, com dirà, al món de les lletres, perquè hi col·laboren amics o futurs amics seus que es diuen López-Picó, Marià Manent o Salvat-Papasseit.

L'any següent ja el trobem col·laborant amb més regularitat, i en diverses tribunes, com *El Dia* de Terrassa o *La Revista*. Pot parlar de poetes catalans, però també mostra un gran interès pels poetes italians, que, a més de comentar, tradueix. Els seus autors referits són Verdaguer, Maragall, López-Picó, J. S. Pons, Sagarra, Carner, Riba i Agelet i Garriga.

La seva segona i més important contribució a la història del periodisme català la farà l'any 1922, en intervenir de manera entusiasta i generosa en la catalanització de *La Publicitat*. No es va limitar a participar en el procés inicial de catalanització, sinó que hi col·laborà activament durant tota una dècada, exactament fins al 25 de novembre de 1932. Durant aquests deu anys, ha comptat Valentí Soler, hi haurà aportat un total de 910 articles, de diversa extensió i contingut. El març de 1933 comença a col·laborar a la pàgina literària de *La Veu de Catalunya*. Ho farà fins al maig de 1934. Al mateix temps que col·labora a la premsa diària, ho fa en un gran nombre de revistes, les més destacades de l'època, com la *Revista de Catalunya*, *D'Ací i d'Allà*, *Revista de poesia* o *Quaderns de poesia*. L'articulista i crític haurà d'espaiar la seva tasca periodística i, en castellà, només publica un article. Ho fa a la revista *Destino*, l'agost del 39. Hi parla de Cervantes i sembla, diu Valentí Soler, una forçada adhesió als vencedors, un peatge.

Tomàs Garcés va ser un dels articulistes i crítics més destacats dels anys vint i trenta.

Lluís Bonada